



พระราชบัญญัติ

สภาการเหมืองแร่

พ.ศ. ๒๕๒๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๖

เป็นปีที่ ๓๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสภาการเหมืองแร่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๒๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัติ^๕

“อุตสาหกรรมเหมืองแร่” หมายความว่า การทำเหมืองตาม
กฎหมายว่าด้วยแร่

“ธุรกิจเหมืองแร่” หมายความว่า การสำรวจแร่ การซื้อแร่
การขายแร่ การเก็บแร่ การแต่งแร่ การประกอบโลหกรรม การนำแร่
เข้าหรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยแร่

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกของสภาการเหมืองแร่

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาการเหมืองแร่

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสภาการเหมืองแร่

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของสภาการเหมืองแร่
และให้หมายความรวมถึงเลขาธิการด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของสภาการเหมืองแร่

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้
ปฏิบัติ^๕การตามพระราชบัญญัติ^๕

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราช
บัญญัติ^๕

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตาม
พระราชบัญญัติ^๕ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติ^๕
การตามพระราชบัญญัติ^๕

หมวด ๑

การจัดตั้งสภาการเหมืองแร่

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งสภาการเหมืองแร่ขึ้น มีอำนาจหน้าที่ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติ

ให้สภาการเหมืองแร่เป็นนิติบุคคล

มาตรา ๖ สภาการเหมืองแร่มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และธุรกิจเหมืองแร่ภาคเอกชนในการประสานนโยบายและดำเนินงานระหว่างเอกชนกับรัฐ

(๒) ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่

(๓) ศึกษาและหาทางแก้ไขปัญหาลักษณะเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และธุรกิจเหมืองแร่

(๔) คุ้มครองและรักษาประโยชน์ของสมาชิกในการประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและทดลองเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และธุรกิจเหมืองแร่ รวมทั้งเผยแพร่ผลงานดังกล่าวให้สมาชิกทราบ

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๖ ห้ามสภาการเหมืองแร่กระทำการใด ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) กระทำการอันเป็นการทำลายการแข่งขันอันพึงมีตามปกติ
วิสัยของการประกอบธุรกิจ เว้นแต่จะเป็นการปฏิบัติตามนโยบายของ
รัฐบาล

(๒) กระทำการอันเป็นการจำกัดสิทธิของผู้ประกอบอุตสาหกรรม
เหมืองแร่ และธุรกิจเหมืองแร่ที่มีอยู่แล้วตามกฎหมาย

มาตรา ๘ ให้สภากการเหมืองแร่มีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพ
มหานคร และมีสำนักงานสาขาในจังหวัดอื่นได้ตามความจำเป็น

การจัดตั้งสำนักงานสาขาคตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่สภากการเหมืองแร่กำหนด

มาตรา ๘ สภากการเหมืองแร่อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงของสมาชิก

(๒) ค่าบำรุงพิเศษ

(๓) ทรัพย์สินที่มียกให้

(๔) เงินรายได้อื่น ๆ

มาตรา ๑๐ ให้สภากการเหมืองแร่มีอำนาจเรียกเก็บค่าบำรุงพิเศษ
ได้

ค่าบำรุงพิเศษจะเรียกเก็บจากสมาชิกประเภทใด โดยวิธีใด ใน
อัตราเท่าใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด
ในข้อบังคับของสภากการเหมืองแร่

อัตราค่าบำรุงพิเศษที่จะเรียกเก็บในปีหนึ่ง ๆ สำหรับสมาชิกที่
ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ต้องไม่เกินร้อยละ ๐.๑ ของราคาแร่ที่

สมาชิกแต่ละรายจำหน่ายในปีนั้นจากแร่ที่ได้ในการทำเหมือง และสำหรับ
สมาชิกที่มีได้ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่ต้องไม่เกินบิลเล่ห่งหม่นบาท

มาตรา ๑๑ ห้ามบุคคลใดนอกจากสภาการเหมืองแร่ใช้ชื่อที่เป็น
ภาษาไทยว่า “สภาการเหมืองแร่” หรืออักษรต่างประเทศที่แปลหรือ
อ่านว่า “สภาการเหมืองแร่”

หมวด ๒

สมาชิก กรรมการ พนักงานและลูกจ้าง

มาตรา ๑๒ สภาการเหมืองแร่มีสมาชิกสามประเภท คือ

- (๑) สมาชิกสามัญ
- (๒) สมาชิกสมทบ
- (๓) สมาชิกชั่วคราว

มาตรา ๑๓ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่มีสิทธิสมัครเป็น
สมาชิกสามัญ

ผู้ประกอบธุรกิจเหมืองแร่มีสิทธิสมัครเป็นสมาชิกสมทบ

ผู้ที่ประสงค์จะประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่หรือธุรกิจเหมืองแร่
มีสิทธิสมัครเป็นสมาชิกชั่วคราว

มาตรา ๑๔ การรับเป็นสมาชิก สิทธิ หน้าที่ และการขาดจาก
สมาชิกภาพของสมาชิกสภาการเหมืองแร่รวมทั้งการอุทธรณ์ในกรณีที่สภา
การเหมืองแร่ไม่รับผู้สมัครเป็นสมาชิก ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภา
การเหมืองแร่

มาตรา ๑๕ สมาชิกชั่วคราวซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่ หรือธุรกิจเหมืองแร่แล้ว ให้เปลี่ยนฐานะเป็นสมาชิกสามัญ หรือสมาชิกสมทบ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการสภาการเหมืองแร่คณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบแปดคน ประกอบด้วยกรรมการซึ่งเป็นสมาชิกสามัญที่เลือกตั้งโดยสมาชิกสามัญมีจำนวนเป็นสองเท่าของกรรมการซึ่งเป็นสมาชิกสมทบที่เลือกตั้งโดยสมาชิกสมทบ

ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการซึ่งเป็นสมาชิกสามัญคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และให้ประธานกรรมการเป็นประธานที่ประชุมสภาการเหมืองแร่

มาตรา ๑๗ ห้ามผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ไปเป็นกรรมการ

- (๑) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสภาการเหมืองแร่
- (๒) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๓) เป็นข้าราชการประจำหรือข้าราชการการเมือง
- (๔) เป็นบุคคลลึกลับหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๕) เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๘ กรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี
ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับเลือกตั้ง ให้กรรมการซึ่งเป็นสมาชิกสามัญ และสมาชิกสมทบออกจากตำแหน่งจำนวน

เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๕๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ เมษายน ๒๕๒๖

ฝ่ายละกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการแต่ละฝ่ายโดยวิธีจับสลาก หากจำนวนที่คำนวณได้มีเศษให้เศษทิ้ง

การเลือกตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามวรรคสอง ให้นำ มาตรา ๑๖ มาใช้บังคับ

ในกรณีที่มีการเลือกตั้งกรรมการแทนกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ หรือพ้นจากตำแหน่งโดยวิธีจับสลาก ให้ผู้ได้รับเลือกตั้งใหม่ อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระหรือโดยวิธีจับสลากอาจได้รับเลือกตั้งอีกได้

มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๔ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ที่ประชุมสภาการเหมืองแร่มีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสามัญ และสองในสามของจำนวนสมาชิกสมทบที่มาประชุม

(๔) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑

(๕) รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๔๐

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการเรียกประชุมสภาการเหมืองแร่เพื่อเลือกตั้งสมาชิกสามัญ หรือสมาชิกสมทบ

แล้วแต่กรณี เป็นกรรมการแทนภายในสามสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้นั้นจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่เลือกตั้งกรรมการแทนก็ได้ กรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งตามวรรคสองอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๐ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการเลือกตั้งกรรมการแทนตามมาตรา ๑๘ หรือในระหว่างที่ยังมิได้มีการเลือกตั้งกรรมการแทน หรือในกรณีที่มิได้มีการเลือกตั้งกรรมการแทนตามมาตรา ๑๘ ให้กรรมการที่เหลืออยู่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการต่อไปได้ แต่ต้องมีกรรมการพอที่จะเป็นองค์ประชุมตามมาตรา ๒๒

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและดำเนินงานของสภาการเหมืองแร่ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภาการเหมืองแร่ รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๖
- (๒) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการเลือกตั้งคณะกรรมการ
- (๓) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและดำเนินกิจการของคณะกรรมการ และการประชุมสภาการเหมืองแร่
- (๔) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการรับสมัคร คุณสมบัติ สิทธิ หน้าที่ วินัย การลงโทษสมาชิก และการพ้นจากสมาชิกภาพรวมทั้งการอุทธรณ์ ในกรณีที่สภาการเหมืองแร่ไม่รับผู้สมัครเป็นสมาชิก
- (๕) ออกข้อบังคับกำหนดค่าลงทะเบียน ค่าบำรุง ค่าบำรุงพิเศษ และค่าบริการที่จะพึงเรียกเก็บจากสมาชิก

(๖) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบัญชีและการเงินของสภาการเหมืองแร่

(๗) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินบำเหน็จรางวัล พนักงานและลูกจ้าง รวมทั้งระเบียบ วินัย การลงโทษ และการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง

(๘) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการสงเคราะห์พนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนครอบครัวของบุคคลดังกล่าว หรือผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นพนักงานและลูกจ้าง

(๙) ออกระเบียบหรือข้อบังคับในเรื่องอื่นใดที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของสภาการเหมืองแร่

(๑๐) ให้คำปรึกษา แนะนำ ชี้แจง และอำนวยความสะดวกแก่สมาชิกในการประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่

(๑๑) เสนอแนะ ให้ความเห็น และให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับการประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่

การกำหนดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับตาม (๒) (๓) (๔)

(๕) (๖) และ (๙) ต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมสภาการเหมืองแร่ก่อน และการกำหนดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับตาม (๒) (๔) และ (๕) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีแล้วจึงให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๒ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการซึ่งเป็นสมาชิกสามัญคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยขาดของที่ประชุมให้ถือตามเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงขาด

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้ามีการพิจารณาเรื่องใดที่เกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใด กรรมการผู้นั้นมีสิทธิเข้าประชุมเพื่อชี้แจงในเรื่องนั้น แต่ไม่มีสิทธิออกเสียง

มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งเลขาธิการสภาการเหมืองแร่ขึ้นหนึ่งคนมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๒๖ และให้เลขาธิการเป็นเลขานุการของคณะกรรมการและของที่ประชุมสภาการเหมืองแร่ด้วย

เลขาธิการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และเมื่อดำรงตำแหน่งครบวาระแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ให้เลขาธิการได้รับเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๔ เลขาธิการต้องมีคุณสมบัติตาม (๑) (๒) และ (๓) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๔) (๕) (๖) และ (๗) ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีความรู้เกี่ยวกับการอุตสาหกรรมเหมืองแร่หรือธุรกิจเหมืองแร่

(๓) สามารถทำงานให้แก่สภากาการเหมืองแร่ได้เต็มเวลา

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุกเว้นแต่ในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) เป็นข้าราชการประจำหรือข้าราชการการเมือง

มาตรา ๒๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๓ เลขานุการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๔

มาตรา ๒๖ เลขานุการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของสภากาการเหมืองแร่ และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง

(๒) รวบรวม ศึกษา และวิจัยข้อมูล สถิติ และกิจการอันเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่

(๓) เสนอแนะและปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการ เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๑

ในการบริหารกิจการเลขาธิการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๒๗ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสภาการเหมืองแร่ และเพื่อการนี้เลขาธิการจะมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลใดปฏิบัติกิจการบางอย่างแทนก็ได้ ในเมื่อกิจการนั้นไม่ขัดต่อระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดไว้

มาตรา ๒๘ เมื่อตำแหน่งเลขาธิการว่างลงหรือเลขาธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ทำการแทนชั่วคราวได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้ทำการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเลขาธิการ

มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อดำเนินกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งของสภาการเหมืองแร่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้อนุกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๐ ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่ประชุมสภาการเหมืองแร่กำหนด

หมวด ๓

การดำเนินการของสภาการเหมืองแร่

มาตรา ๓๑ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประชุมสภาการเหมืองแร่
ปีละหนึ่งครั้ง การประชุมเช่นนี้เรียกว่า ประชุมสามัญ

การประชุมคราวอื่นนอกจากการประชุมตามวรรคหนึ่งเรียกว่า
ประชุมวิสามัญ

มาตรา ๓๒ เมื่อมีเหตุจำเป็นคณะกรรมการจะเรียกประชุมวิสามัญ
เมื่อใดก็ได้

สมาชิกสามัญหรือสมาชิกสมทบ หรือสมาชิกสามัญและสมาชิก
สมทบ จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในแปดของจำนวนสมาชิกสามัญและ
สมาชิกสมทบรวมกัน จะทำหนังสือร้องขอต่อคณะกรรมการให้เรียก
ประชุมวิสามัญได้ ในหนังสือร้องขอนั้นต้องระบุว่าประสงค์ให้เรียก
ประชุมเพื่อการใด

ในกรณีที่สมาชิกเป็นผู้ร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคสอง
ให้คณะกรรมการเรียกประชุมวิสามัญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับ
หนังสือร้องขอ

มาตรา ๓๓ ในการประชุมสภาการเหมืองแร่ ต้องมีสมาชิก
สามัญและสมาชิกสมทบมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวน
สมาชิกสามัญและสมาชิกสมทบรวมกัน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือตามเสียงข้างมากของสมาชิกสามัญและสมาชิกสมทบรวมกันซึ่งมาประชุม

สมาชิกคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๔ สมาชิกชั่วคราวมีสิทธิเข้าร่วมการประชุมสภาการเหมืองแร่แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานของคณะกรรมการในปีที่ล่วงมา และคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายเสนอต่อที่ประชุมสามัญพร้อมด้วยงบดุลและบัญชีรายได้รายจ่ายประจำปี ซึ่งมีผู้สอบบัญชีรับรองภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินและให้ส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวไปยังรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมสามัญรับรองแล้ว

มาตรา ๓๖ ผู้สอบบัญชีตามมาตรา ๓๕ นั้น ให้ที่ประชุมสภาการเหมืองแร่แต่งตั้งจากผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชี และต้องไม่เป็นกรรมการ เลขานุการ พนักงานหรือลูกจ้าง

ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุด บัญชี และเอกสารหลักฐานของสภาการเหมืองแร่ และขอคำชี้แจงจากกรรมการ เลขานุการ พนักงานและลูกจ้างได้

ให้ผู้สอบบัญชีได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่ที่ประชุมสภาการเหมืองแร่กำหนด

หมวด ๔

การควบคุมของรัฐ

มาตรา ๓๓ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมดูแลให้คณะกรรมการดำเนินการตามมาตรา ๓๕
- (๒) สั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาการเหมืองแร่

(๓) สั่งเป็นหนังสือให้กรรมการหรือเลขาธิการชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของสภาการเหมืองแร่ และจะให้ส่งเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานหรือรายงานการประชุมของคณะกรรมการด้วยก็ได้

(๔) สั่งเป็นหนังสือโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีให้สภาการเหมืองแร่ยับยั้งหรือแก้ไขการกระทำใด ๆ ที่ปรากฏว่าขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๔ เพื่อปฏิบัติการตามคำสั่งของรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบเอกสารหรือหลักฐานในสำนักงานของสภาการเหมืองแร่ได้ในระหว่างเวลาทำการ หรือให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ต้องการ

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ยื่นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๔๐ เมื่อปรากฏว่าสภากาการเหมืองแร่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๓๑ หรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการผิดวัตถุประสงค์ของสภากาการเหมืองแร่ หรือกระทำการใด ๆ อันอาจเป็นภัยต่อระบบเศรษฐกิจ ความมั่นคงของประเทศ หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้กรรมการคนใดคนหนึ่งหรือทั้งหมดพ้นจากตำแหน่ง ในกรณีเช่นนั้น กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งไม่มีสิทธิเป็นกรรมการอีก เว้นแต่จะพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่ง

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๔๐ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลจากสมาชิกสามัญและสมาชิกสมทบของสภากาการเหมืองแร่ที่เหมาะสมตามจำนวนและอัตราส่วนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๖ เป็นกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งให้กรรมการทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง และให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่เรียกประชุมสภากาการเหมืองแร่ เพื่อเลือกตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๖ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ

เมื่อเลือกตั้งคณะกรรมการใหม่แล้ว ให้คณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง พ้นจากหน้าที่

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละหนึ่งร้อยบาทจนกว่าจะเลิกใช้

มาตรา ๔๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ชี้แจงหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

หมวด ๖

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๔ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อำนวยการองค์การเหมืองแร่ในทะเล ผู้อำนวยการองค์การเหมืองแร่ นายกสมาคมเหมืองแร่ไทย นายกสมาคมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ นายกสมาคมเหมืองแร่สยามนานาชาติ นายกสมาคมฟลูออไรท์ไทย นายกสมาคมเหมืองแร่จังหวัดระนอง และนายกสมาคมเหมืองแร่จังหวัดนครราชสีมาเป็นคณะกรรมการชั่วคราว ทำหน้าที่แทนสภาการเหมืองแร่ และดำเนินการรับสมัครสมาชิกภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้คณะกรรมการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง จัดให้มีการประชุมสมาชิก เพื่ออนุมัติข้อบังคับว่าด้วยการเลือกตั้งคณะกรรมการตามมาตรา ๒๑ และเลือกตั้งคณะกรรมการตามมาตรา ๑๖ และปฏิบัติการอย่างอื่นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้คณะกรรมการชั่วคราวดังกล่าวพ้นจากหน้าที่เมื่อคณะกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งเข้ารับหน้าที่

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ถ้ามีเหตุจำเป็นและสมควร รัฐมนตรีจะขยายระยะเวลาให้ก็ได้ การขยายระยะเวลาดังกล่าวให้ขยายได้ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

คณะกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งตามวรรคสอง ต้องจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันเข้ารับหน้าที่เพื่อแต่งตั้งประธานกรรมการตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง และเลขาธิการตามมาตรา ๒๓ และจัดให้มีการประชุมสภาการเหมืองแร่ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันเข้ารับหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อบรรองผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการชั่วคราว ตลอดจนพิจารณาแต่งตั้งผู้สอบบัญชีและเรื่องอื่น ๆ ที่ประชุมพิจารณาเห็นสมควร

มาตรา ๔๕ ให้ผู้ที่ใช้ชื่อที่เป็นภาษาไทยว่า "สภาการเหมืองแร่" หรืออักษรต่างประเทศที่แปลหรืออ่านว่า "สภาการเหมืองแร่" ซึ่งต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเลิกใช้

ข้อหรือคำอื่นใดดังกล่าวแล้วนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และในระหว่างเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุทนต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
แร่เป็นทรัพยากรของชาติที่ใช้หมดแล้วจะไม่สามารถหาสิ่งอื่นใดมาทดแทนได้
และในปัจจุบันอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่มีบทบาทสำคัญต่อ
เศรษฐกิจและทำรายได้ให้แก่ประเทศชาติมากขึ้น ดังนั้น เพื่อเป็นการสนับสนุน
และส่งเสริมการประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่ให้สอดคล้อง
กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สมควรจัดตั้งสภาการเหมืองแร่ขึ้นทำหน้าที่
เป็นตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และธุรกิจเหมืองแร่ ในการ
ประสานนโยบายและการดำเนินงานระหว่างเอกชนกับรัฐ จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้